

JACKi

JACKi ZPRAVODAJ

KULTURA ~ SPORT

1/2025

www.jackijablunkov.cz

JAN MRÓZEK
VARHANÍK

více na str. 6

Sváteční zamyšlení

Co to bylo, co nás vedlo v tak neobvyklou hodinu přijít z domu sem do kostela? Copak dnes doma nebylo pěkně útulně, teplo? Kde na světě je místo, kde se unavený člověk cítí lépe než doma. Kde líp posedět než doma mezi svými, mezi dobrými přáteli. Jenže: jsou hodiny, ve kterých se nedá spát, jsou věci, na které se nedá zapomenout a jsou události, které nás nutí jednat. Lidská radost i bída, lidská touha po lásce, to vše vede člověka k hledání Boha. Vás přivedlo hledající srdce dnes sem. V této hodině tu máme dnes všichni šanci setkat se s živým Bohem. Říkám všichni!

„Pojďte ke mně všichni“ říká Ježíš. Vy zdraví i vy chromí, vy chudí a bezvýznamní i vy bohatí a významní. Náš Bůh je dost mocný, aby mohl pomoci všem. Náš Bůh je dost dobrý a chce pomoci všem. Pojďme tedy společně s pastýři do Betléma podívat se na to, co se tam stalo. Najdeme Pannu Marii a obdivujme její lásku k Ježíškovi, najdeme Josefa a obdivujme jeho lásku k oběma, a především najdeme malého Ježíše a povězme mu: „Děkuji Ti, že ses pro mě narodil, děkuji Ti, že jsi mě přišel zachránit z moci hříchu“.

Bratři a sestry, neměli bychom kam a za kým přijít, kdyby Bůh sám nepřišel vstříc nám. Sláva Vánoc není v tom, že já, člověk kráčím do kostela. Sláva Vánoc je v tom, že Bůh přichází ke mně, ubohému člověku. Až s tímto malým děťátkem, až s Ježíšem přichází záchrana pro lidstvo. Záchrana pro každého, kdo za ním šel, kdo za ním jde, kdo za ním půjde.

V jedné staré jesličkové hře rozvažuje Bůh Otec sám se sebou: „Jak mám slíbeného zachránce lidstvu poslat na svět? Jako syna nejmocnějšího panovníka, vladaře, jako velkého učence? Ne, nebude to bohatý princ, nebude to vědátor ani učenec. Bude to chudý bratr chudých lidí, bude bratrem bezmocných a nevědomých. Takových je na světě nejvíce, ty je třeba osvobodit především. On, Boží syn, Ten, který

je samá věčnost, vstupuje do lidského času. Ten, který je všemocný, stává se bezmocným dítětem. Ten, který je svatý, stává se účastníkem naší bídy. Přichází k nám jako člověk k člověku, jako milující k milovanému. Bůh tak miloval svět, že poslal svého jednorozrozeného Syna, aby nezahynul v temnotách nikdo, kdo v něj uvěří.

Pojďme se společně přihlásit celým srdcem se vši dobrou vůlí mezi ty, kdo chtějí v Ježíše věřit a kdo ho chtějí radostně následovat. Malý Ježíš přišel na tento svět, aby nás učinil šťastnými nejen o Vánocích. On nám přinesl návod a lék pro trvalé štěstí zde na zemi. Že jsme ho dosud nedosáhli, je proto, že jsme ho zatím nepochopili a nepřijali.

Tyto Vánoce, tyto narozeniny Pána Ježíše jsou pro nás pro všechny příležitostí, abychom se na celý život upevnili v Ježíšově programu. Dnes se rozhodneme, že se mu budeme více věnovat, že každou neděli přijdeme na setkání s ním, že se okolo něho pravidelně shromáždíme jako jedna rodina. Zde budeme naslouchat jeho slovu, zde o něm budeme rozjímat, zde si ho budeme brát na vzor našeho života, zde ho budeme prosit o posilu a požehnání pro náš život. A takovýmto způsobem budeme vzdávat slávu Bohu na výsostech a on nás za to obdaří svým pokojem zde na zemi.

Do nového roku 2025 Vám přeje vše nejlepší

Alfred Volný, farář

vernisaž výstavy

LUDOVÝ TEXTIL NA KYSUCIACH

13. 1. 2025 od 17:00 hod.
JACKi, Jablunkov

Ukázka zpracování textilních
vláken, tradičních lidových
předmětů, krojů i bytového textilu

výstava bude probíhat
13. 1. 2025 - 7. 2. 2025

POGWARKI SPOD ŁOCHODZITEJ

LITERACKI DZIEDZICTWO ŚLÓNSKA CIESZYŃSKIGO – Cz. I

W Ksiynstwie Cieszyńskim rozwijała się pryncyjnynie nie jynny gospodarka i rolnictwo, ale i wspaniale rozkwitała łoświata, działały liczne czytelnie ludowe, zespoły teatralne, ludzie radzi się zbiryali na festynach, dozinkach, wiecach, zebraniach, przedstawieniach. Tu prawie każdy umiał czytać i miał co czytać, bo wychodziło mnóstwo tutejsich gazet - łod Gwiazdki Cieszyńskij poczynajonc, przez Ewangelika, Górnika, Głos Ludu Śląskiego i Rolnika Szląskiego po Zaranie Śląskie oraz mnóstwo inksich. Połowa z ponad 200 wychodzócnych w regionie cieszyńskim łod 1848 roku czasopism ukazywała się w jynzyku polskim, rešta po niemiecku i czesku.

Tak samo i literaturum piynknóm, religijnóm, roztomaite gazety, kalyndorze ci wydawnictwa fachowe pisano i wydowano na Ślónsku Cieszyńskim w trzech jynzykach - po niemiecku, po polsku i czesku. Tyn podział nie był jednoznaczny z deklaracyjom narodowościowóm, bo wielko czyńść mieszkańców Ksiynstwa Cieszyńskigo prenumerowała i citała gazety ci ksióński w dwóch ci aji trzech jynzykach. Ówcieśni ludzie spotykali się w życiu codziynnym z wielojynzycznosciami i traktowali jóm jako cosi łoczywistego. Byli teś pisorze, kierzi pisali w dwóch ci aji trzech jynzykach jak wybitny kaznodzieja i zasłużony na niwie edukacyji ludu cieszyńskigo pastor ustróński Karol Kotschy (1789-1856), kiery pisał po polsku, niemiecku i łacinie. Kotschy łokreślany za swoje zasługi w tworzyniu jynzyka literackigo na Ślónsku Cieszyńskim "Ustróńskim Rejym", pozostawił po siebie wiersze sławionce - podobnie jako to robił Rej z Nagłowic - sielski życi i krasym Ślónska Cieszyńskigo. Urodził się w Ciesinie w 1789 roku. Wielce się zasłużył dlo rozwoju łoświaty i kultury w Ksiynstwie Cieszyńskim. Studiował teologijym ewangelickóm, bo-

tanikym i medycynym na Uniwersytecie w Lipsku. Wandrował na nogach po Francyji i Śwajcaryji kany poznał łosobiście słynnego pedagoga Pestalozzigo. łOd 1810 roku ażie do śmierci w 1856 był pastorym w Ustróniu. Walcił z plagóm pijaństwa - wydoł aji ku tymu ksióńskym "Gorzkie kapki, ale zdrowe, dla tych, którzyby się chcieli opamiętać z pijaństwa między ludem naszym lub się go wystrzegać". Sławym przyniysły mu prace z dziedziny pomologii i sadownictwa; propagował w nasim regionie teś warzywnictwo i kwiaciarstwo. Badoł florym regionu, głównie alpejskóm roślinność Beskidu Ślónskigo. Był teś łod 1844 politykym i parlamentarzystóm reprezentującym Śląsk Austriacki w tzw. Parlamyncie Frankfurckim w łokresie Wiosny Ludów. Spoćiwo na ewangelickim kiyrchowie w Ustróniu. Po polsku i sporadyćnie aji po niemiecku pisał teś pastor bystrzycki Wilhelm Raschke, autor „Kazań na lekcye niedzielne i świąteczne” i polskoniemieckich wiersi zebranych w rynekopiśmiynnym tomie „Pątnik narodowy piśni wesołe śpiewający”

Wybitnymi pióńierami katolickij literatury religijnej byli: Cieszyniak Piotr Pękalski (w zakonie Franciszek Borgia) (1790-1874), kiery po studiach teologicznych w Krakowie wstómpił do zakónu. Wykłodoł jynzyki łobce na Uniwersytecie Jagiellońskim, był teś ćłónkym elitarnej Akademii Umiejytności. Napisał porym cynionych w swoim czasie dzieł teologicznych, m.in. „Żywoty św. Patronów polskich” (1862). W Krakowie działał teś drugi absolwynt gimnazjum katolickigo w Cieszynie, ksióndz i germanista Jan Malisz (1793-1855), urodzony w Wędryni, kiery przetłumaczył na jynzyk niemiecki m.in. „Kazania sejmowe” pry-masa Jana Pawła Woronicza.

Ale dziedzictwo literacki pozostawili po siebie nie jynny wysoko školóni rectorzi ci duchowni. W XIX wieku pojawiła się cało rzesza chłopów na Ślónsku Cieszyńskim zwanych "zapiśnikorzami", kierzi pisali systymatyczne zapiski tycionce się codziynnego życia, wydatków, wydarzeń z łokolicy i aji ze świata, wzbogacajonc je dodatkowo własnymi kómyntarzami. Nejbarzij ś nich znani to słynny Jura Gajdzica z Cisownicy, ale teś m.in. Paweł Szurman z Lesznej Dolnej, Paweł Czyłok z Bielowicka i Jan Wojnar z Górek Wielkich. Do późnijysich kontynuatorów tego nurtu zaliczajóm historycy min. Jana Glajcara, rolnika w Sibicy, kiery był korespondyntyntym Józefa Ignacego Kraszewskiego ci Alojzego Bonczka, działacza socjalistycznego. Takich zapiśnikorzi mómy teś kupa w Trójwsi Beskidzkij i całej ślónskij Goroliji z łokolic Jabłónkowa.

*Z górolskim pozdrowiynim
Andrzej Suszka z Rupiyunki łod Fiedora*

BESKYDSKÝ PRŮZKUMNÍK

ZIMA
2024

PAMÁTNÉ STROMY

Navštiv všechna místa a vyfoť se u památného stromu.
Fotky pošli na email: akce@jackijablunkov.cz nejpozději do 31. 3. 2025.
Všichni účastníci obdrží medaili a 6 výherců bude vylosováno a
odměněno hodnotnými cenami.

1. 2. 2025 - 31. 3. 2025

Jan Mrózek

VARHANÍK

Varhanář je skoro zapomenuté řemeslo. Přitom je to řemeslo neskutečně krásné.

Jan Mrózek je příkladem toho, že člověk si dokáže už v mladém věku najít koníčka, který mu nejen dělá radost, který zároveň naplňuje jeho život a který se nakonec může stát i jeho povoláním. Někdy je to taky o štěstí nebo náhodě, a ne o usilovném hledání. Stačí objevit v sobě dar, který nám byl shůry dán a svým snažením ho rozvíjet dál. Jan Mrózek bydlí v Českém Těšíně, studuje stavební školu v Havířově a jeho koníčkem jsou varhany. Baví ho nejen hra na varhany, zpěv a skládání hudebních děl, ale taky řemeslo varhanáře. I když se vzdělává v náročném oboru architekta, nebrání se změně a jde si za svým snem.

Od kolika let hrajete na varhany?

Varhany mě zaujaly před čtyřmi lety, takže hraji teprve od svých čtrnácti let.

Varhany byly Váš první hudební nástroj?

V první třídě základní školy jsem hrál na zobcovou flétnu, ale z toho si už nic nepamatuji. Trvalo to krátce, půl roku jsem měl hodnou paní učitelku, ale pak se změnil učitel a mě to přestalo bavit. Nevadilo mi to, protože jsem chodil do ZUŠ prioritně na kreslení a flétna byla navíc. Z rodiny mě nikdo k hudbě nevedl, rodiče viděli ve mně spíše kreslířský talent. Teprve v deváté třídě základní školy jsem se k hudbě opět vrátil.

Co bylo impulzem, že jste si ze všech hudebních nástrojů vybral zrovna varhany?

Pamatuji si na takový moment, když jsem byl ještě hodně malý. Byla pouť a já jsem s mamkou šel nahoru na kůr. Pamatuji si, že varhaník mi nabídnul, abych si sednul vedle něho přímo na tu lavici u varhan. Byl jsem nadšený. Líbilo se mi přepínání mezi rejstříčky a byl jsem ohromený velikostí varhan. Potom jsem na to zapomněl a vůbec jsem o hudbě nepřemýšlel. Teprve ve čtrnácti letech přišel další impuls. Bylo to v lednu, kdy se ještě hrály v kostele koledy.

Byli jsme na mši svatě a zpívala se zrovna polská koleda „Bóg się rodzi“. Líbil se mi zvuk varhan a taky dohra varhaníka. Obdivoval jsem, kolik mají varhany možností. Od toho momentu jsem začal taky víc chodit do kostela, protože předtím mě to tam moc nebavilo. Doma jsem měl malé klávesy a začal jsem zkoušet hrát. Lepil jsem si na klávesy názvy tónů. Noty jsem se učil na internetu. V dnešní době je člověk schopen se na YouTube téměř sám naučit něco zahrát na klavír. Zkoušel jsem to a teprve po roce jsem se přihlásil na ZUŠ.

Co říkali učitelé v ZUŠ, že jste začal s hudebním nástrojem tak pozdě?

Ze začátku jsem chtěl jen hrát a nechtělo se mi to studovat. Všechno jsem hrál podle sluchu a pořád jsem trénoval. Jednou mi to už nedalo a zeptal jsem se kněze v Těrlicku na Kostelci, jestli bych si mohl zahrát na varhany při úklidu kostela. Kněz je tam neskutečně hodný a dovolil mi nejen tehdy, ale i později kdykoliv hrát na kostelní varhany. Líbilo se mi to čím dál víc. Potom jsem se naučil nějaké kostelní písně a zahrál na výročí svatby mojí babičky a dědy. V den výročí byli všichni nervózní, jen já byl v klidu. Na Kostelci byli tři varhaníci a s časem mi dovolili hrát třeba při přijímání na mši. Pak mi paní varhanice dovolila hrát nedělní

mše celé. Tehdy jsem hrál ještě podle sluchu. Jednoho dne moje známá, která mě slyšela hrát, řekla, že mám talent a bylo by škoda, abych nezáskal vzdělání v tomto směru. Oslovila známou učitelku hry na klavír a varhany paní Martu Wierzgoń a zeptala se jí, jestli bych mohl nastoupit na ZUŠ, i když je mi už patnáct let. Paní Wierzgoń si mě poslechla a byla nadšená. Tak jsem začal chodit na ZUŠ v Českém Těšíně. Postupně jsem základy hry a teorie dohnal a teď se už v notách orientuji.

Ted' už hrajete jen podle not?

Většinu liturgických písní, které se hrají na mších, harmonizují podle sluchu. Všichni učitelé, kteří mě učili, říkali, že v tom problém nevidí, že to dokážu zahrát harmonicky správně. Já hudbu slyším velmi dobře, ale pokud člověk hraje varhanní literaturu, jako třeba Bacha, je třeba hrát podle zápisu skladatele. Houslový i basový klíč dokážu přečíst.

Kde se to ve Vás vzalo?

Rodiče mi říkali, že od mala mi vadil hluk. Jakýkoliv. Nechtěl jsem chodit na žádné společenské akce. Necháпали, co se mnou je. Ted' to vlastně pochopili. Já jsem schopný naladit celé varhany podle sluchu. Myslím, že mám posunutou hranici vnímání.

Studujete školu zaměřenou přímo na varhany?

Studuji Střední průmyslovou školu stavební v Havířově, obor architektura a design. Ale trochu už to ty varhany začínají válcovat. Svou budoucnost vidím spíše u varhan.

To znamená, že máte i talent na kreslení a prostorové vidění. Je to náročný obor?

Myslím si, že je to jedna z nejtěžších stavebních škol v kraji. Těžká je hlavně matematika, fyzika a jsou i vysoké nároky na kreslení. Můj děda byl autorizovaným architektem, navrhoval rodinné domy i větší stavby, takže mě ke kreslení vedl. Od mala jsem ho viděl u rýsovacího prkna. Můj strýc zase studoval zahradní architekturu. Ke kreslení jsem tedy zdědil vlohly. Co se týče vztahu k hudbě, budou to zase geny ze strany mojí babičky, která pochází z muzikantské rodiny Wronků. Její bratranec Lešek Wronka je známý hudebník a Karol Wronka byl slavným hudebníkem, dirigentem a skladatelem pěveckého sboru „Hutnik“.

Chtěl byste pokračovat na škole spojené s hudbou?

Stále to zvažuji, protože nejen hrají na varhany, ale taky spolupracuji s varhanářem. Jeho povoláním je varhany opravovat, renovovat a ladit. Od něho se učím tomuto řemeslu. Varhan, které potřebují opravit nebo zrenovovat, je v republice spousta. Varhanářů je málo, je to skoro zapomenuté řemeslo, a přitom neskutečně krásné. Nejen, že je vidět, ale taky slyšet. Tímto směrem bych se asi rád vydal. Jak často je třeba varhany v kostele opravovat?

Generální oprava se dělá přibližně jednou za patnáct let. Vytáhnou se všechny píšťaly, vše se opráší, vyčistí, natře a ošetří proti červotoči, což je velký nepřítel varhan. Vše

se vrátí do varhanní skříně a pak se varhany naladí. Ladí se průběžně podle potřeby. Nesvědčí jim hlavně výkyvy teplot, to se pak rozladí velmi rychle, při prudkých změnách teplot dokonce v průběhu jednoho dne. Tohle všechno se učím od Petra Strakoše, známého varhanáře. Moc se mi to líbí.

Jaký je rozdíl mezi klavírem a varhanami?

Obojí jsou klávesovým nástrojem. Noty jsou podobné, některá literatura má však ještě přidanou basovou linku pro pedál, protože na varhany se hraje i nohama. Varhany jsou vlastně největším a nejsložitějším nástrojem, který existuje. Mají nejvíc součástí a taky největší tónový rozsah, dokonce až po práh slyšitelnosti. Fungují na principu stlačeného vzduchu, který proudí do píšťal a vytváří zvuk, kdežto u klavíru zvuk vytváří struny. Běžné varhany obsahují nejméně několik set až tisíc píšťal. Největší počet píšťal na světě u varhan je třicet tři tisíc. U nás v republice máme dva rekordmany. Z hlediska počtu píšťal jsou to varhany v Praze v Bazilice sv. Jakuba, které mají 8200 píšťal a čtyři manuály. Z hlediska velikosti hracího stolu, počtu manuálů a komponentů jsou největší varhany v Olomouci v Kostele sv. Mořice, které mají 8012 píšťal. Měl jsem to štěstí, že mě na varhany nějakou dobu učil hrát jejich varhaník, ke kterému dojíždím i nadále na konzultace. Je to zážitek hrát na tak velké varhany.

Jak jste se k tomu dostal?

Olomoucké arcibiskupství organizuje dvouletý kurs, který probíhá zrovna tam. Takže mě učil hlavní varhaník Kostela sv. Mořice, kterého obdivuji, protože je ode mě jen o šest

let starší, ale už má neuvěřitelné znalosti. Studuje na konzervatoři ve Vídni a je hlavním varhaníkem a regenschorim v kostele sv. Mořice. Pak nás učil taky hlavní varhaník Baziliky na Svatém kopečku a hlavní varhaník Olomoucké katedrály, sami zkušení a špičkoví varhaníci. Kurs se netýkal jen hry na varhany, ale i liturgie a dějin liturgické hudby se skvělými profesory dějin hudby. Kurs byl velice prestižní, hodně si ho pochvalují a velmi rád na něj vzpomínám. Letos jsem udělal závěrečné zkoušky a získal varhaní kvalifikaci kategorie C2.

Jak to stiháte s náročnou školou a kamarády?

Kurs byl vždy jednu sobotu v měsíci, takže se to dalo. Pro mě to byl vlastně odpočinek, protože jsem v ten moment přepnul na něco úplně jiného. V kursu byly tematické lekce, třeba vánoční koledy, měli jsme exkurse. „Stavbařina“ a architektura šla v ten moment stranou, úplně jsem to vypnul. Moji kamarádi ze školy to moc nechápou, ale obdivují mě. Nemám moc známých se stejnými zájmy mezi svými vrstevníky. Jen s kamarády ze ZUŠ společně bud' hrajeme anebo jdeme třeba na koncert. Většina mých známých varhaníků není v mém věku.

Hraje se rozdílně na různé varhany?

Každé varhany jsou jiné a žádné nezní stejně. Kdysi byly všechny varhany originály. Později se začalo s tovární výrobou, a i když byly stejné, farnost si je upravila podle svých požadavků a podle vzhledu kostela. Také každý kostel má jinou akustiku, proto je zvuk varhan jiný. V obrovské katedrále je to opravdu nádhera, ale zase v malém kostele na malých varhanách může vyniknout něco jiného. My máme v kostele varhany, které mají asi jen 500 píšťal a taky zní hezky. Vznikly ještě za Rakousko-Uherska v roce 1891, dělala je firma Gebrüder Rieger, později přejmenován na Rieger – Kloss, nejznámější firma na varhany, která sídlila v Krnově. Ze začátku ta výroba byla velmi kvalitní, a právě z té doby pocházejí naše varhany na Kostelci. Vše je z masívu, žádné lepené dřevo, vše je mechanické a nikdy nedošlo k žádné větší závadě. Prováděla se na nich pouze klasická údržba a po dobu 133 let pořád krásně hrají. Jsem rád, že jsem tam varhaníkem.

Měl jste nějaké koncerty?

S časem, až si rozšířím svůj repertoár, budu určitě více koncertovat. Zatím jsem měl jen jeden soukromý koncert u nás na Kostelci na moje výročí odehraných 100 mš. Jinak to byly společné koncerty, třeba na „Noci kostelů“ v Českém Těšíně, nebo v prosinci Vánoční koncert ze ZUŠ. Jelikož mě příští rok čeká maturita, budu muset hrát trochu omezit.

Které žánry máte nejraději?

Nejraději mám improvizaci a období varhanního romantismu. Z francouzského romantismu jsem si oblíbil třeba Césara Francka nebo Louise Vierna. Skladby romantismu vznikaly v 19. až do počátku 20. století. Taky se mi líbí baroko, třeba Johann Sebastian Bach a rene-

sance, která má taky něco do sebe. Nejvíc mě však baví varhanní improvizace, té se věnuji nejvíce. Je to obor, který má paradoxně o hodně více pravidel než hraní literatury. Je to i těžší, protože improvizátor skládá píseň v daný moment na daném místě a dílo vznikne a zanikne zároveň. V tom je to pěkné, že melodie vzniká na konkrétní varhany a odráží aktuální atmosféru. U nás se improvizace moc neučí, ale v zahraničí je to běžné. Účastnil jsem se kurzu, který probíhal v největším evangelickém kostele v Polsku - „Kościoł Jezusowy“ v Cieszynie. Učili nás tři varhaníci z Polska a na jeden týden přijel dokonce varhaník z Holandska. Byla to skvělá zkušenost.

Máte jednu oblíbenou skladbu?

Nemám asi žádnou nejoblíbenější, neumím si vybrat. Jsou to často rychlé skladby a ty, co jsou hodně nahlas. Nejvíc mě však potěší, když se naučím nějakou hodně těžkou. Mě se vždy líbí ty nejtěžší.

Romantické skladby bývají i rychlé?

Je důležité si uvědomit rozdíl mezi romantismem, jako uměleckým směrem a romantikou. Proto skladby období romantismu mohou být i rychlé. Kdo se v hudbě neorientuje, taky mu to připadá divné. Ze začátku jsem tyto skladby vůbec nemusel, ale čím víc jsem je poslouchal a pak začal hrát, tím víc se mi líbily.

Kolik hodin denně cvičíte?

Kromě dovolené apod. cvičím v průměru dvě hodiny denně. Mám doma malé digitální varhany a je to rozdíl, než když jsem hrál jen na klávesách. Mají i pedálnici a místo píšťal je tam nahrán zvuk varhan. Byl to krásný dárek k mým osmnáctým narozeninám. Vždycky jsem mohl cvičit i v kostele, ale teď si mohu zvuk varhan vychutnat i doma. Hodně mě to posunulo dál.

Nahrál jste něco na YouTube.

Nemám potřebu se tímto způsobem prezentovat. Když si skladbu nahraji, tak jen pro svou potřebu. Pak stejně zjišťuji, že v kostele ta hudba vyzní nejlépe a z nahrávek jsem pak zklamaný, protože to není ono.

Máte rád velké obecenstvo?

Mám rád, když je kostel plný, všichni zpívají, a když varhany můžou hrát naplno. Je to o velkých slavnostech, jako Vánoce, Velikonoce anebo poutě. Denní mše jsou taky hezké, i když je tam jen pět lidí.

Máte výborný sluch, máte i dobrý hlas?

Všichni říkají, že ano. Je potřeba, aby varhaník uměl i zpívat a já zpívám moc rád. Nemám sice vyhraněné, jestli jsem tenor, nebo baryton, ale nevádí mi to.

Kolik mší máte odehraných?

Mám jich odehraných dohromady přes 120 za ty tři roky. Ovšem zážitkem je pro mě vždy vyzkoušet si za-

hrát v kostele, který navštívím. Na co jsem nejvíc hrdý je možnost občas si zahrát v Kutné Hoře v Chrámě sv. Barbory, kde jsem měl možnost poznat hlavního varhaníka a dnes skvělého kolegu a člověka. Považuji to za takové moje top. Nejstarší varhany, na které jsem hrál, byly barokní varhany na Slovensku ve Spišské Sobotě, pocházející z roku 1664. Bylo to na výletě, kdy jsem náhodně s taťkou objevil ten krásný kostel a opět jsem se nemeškal zeptat, jestli si mohu zahrát. Hrál jsem už dohromady na 38 varhanách a na 9 jsem už prováděl opravy. Na Kostelci si varhany už běžně ladím sám. Taky jsem ladil varhany pro známého na jeho absolventský koncert, můj bude až za rok.

Získal jste nějaká ocenění?

Věnuji se taky skládání. Letos jsem získal zlaté pásmo za jednu svoji skladbu ve skladatelské soutěži ve své věkové kategorii. Byl to 12. ročník Múzy Iljí Hurníka, celostátní soutěž.

Jak trávíte volný čas? Máte rád nějaký sport?

Nejsem sportovní typ, ale turistiku mám docela rád. Takže povětšinou jsou to procházky a túry s rodinou.

Děkujeme za rozhovor a přejeme hodně úspěchů v životě

Irena Jurgová

(foto: archiv Jan Mrózek)

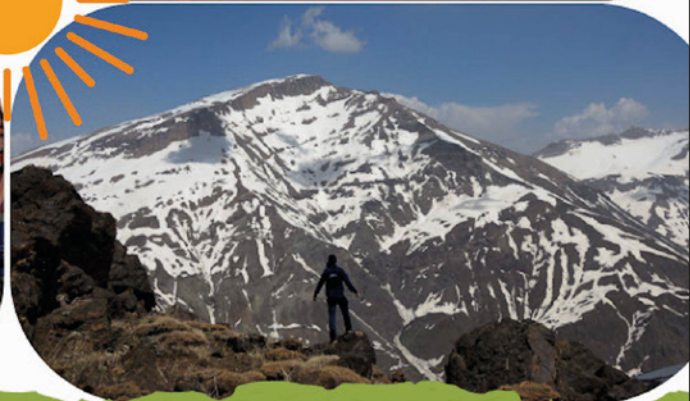

Cestovatelská přednáška Daniela Vozňáka

6 měsíců v Iráckém Kurdistánu

Region nádherné přírody a tisíciletých tradic

16. 1. 2025
17:00 hodin

Kinosál JACKi
Jablunkov

DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ

**MYŠKA KLÁRKA, VEVERKA TERKA
A ČARODĚJ CHŘIPAJZNA**

11. 1. 2025 V 17:00 HOD.

JABLUNKOV, SÁL RADNICE

VSTUP
ZDARMA

KOUZELNÝ DEN

pro tvé tělo, mysl a duši

1. 2. 2025 (od 10:00 do 17:00)

Sál radnice - Dukelská 144, Jablunkov

Program

lokální tvůrci a handmade výrobky • keramika • ručně vyráběné šperky a dekorace • malované obrazy
drátované předměty • přírodní a pečující kosmetika
bylinky a bylinné produkty • vonné svíčky, vosky
a vykuřovadla • aromaterapie • sladké, slané a veganské občerstvení • studené i teplé nápoje • zdravý životní styl
odborné celostní vyšetření s analýzou tělesných hodnot a psychického zdraví • osobní rozvoj • masáž hlavy, šíje rukou a chodidel • kraniosakrální terapie • hloubková terapie vnitřního dítěte • alternativa • malování hennou
čtení z dlaně • výklad karet • numerologie
pro děti zařízen dětský koutek

10:30 – přednáška - Povídání nejen o kávičce

14:00 – cvičení - Sestava kundaliny jógy

Alicja Sabelova ART / Bc. Lukáš Sitek – reflexní a relaxační masáže / Candele del Leone / Centrum Radosti / Dagmar Horáková - Relax s Justem
Dárčky od Moničky / KNOT Soy candle InFLOWer vegan catering and coffee /Kouzelný obchod / Maanut – Ateliér laskavé péče / Markis Art
Markovy dobroty z Gorolských Beskyd / Mo.Ka. Art / MonyAngels / Namydlená Eli / Olivie ceramics / Pražírna u chaloupky
Profi-Čtení z ruky ANGEOCHIROLOGIE / ZanissanceRomana Hrdličková – Transformační průvodkyně

@kouzelny_den

festival.kouzelnymden@gmail.com

739 112 970

*Foto a video report z akce bude zveřejněn na Instagramu a Youtube kanálu Kouzelného dne

ŠANSON

JACKi, Jablunkov

ČESKÉ A SVĚTOVÉ ŠANSONOVÉ HITY

Zpěv: Daniela Veličková

Vstupenky v předprodeji v JACKi

80 Kč SENIOR, 100 Kč DOSPĚLÍ

150 Kč NA MÍSTĚ

26. 1.

2025

17:00 hod.

19. 1. 2025

15:00 hod.

kostel Božího Těla
Jablunkov

Leonora
MACHÁLKOVÁ

Novoroční recitál s pianistou

Vstupenky ke koupi v JACKi

V předprodeji senioři (65+) 150 Kč, dospělí 250 Kč, na místě 350 Kč

„Pohádkové Vánoce“

V úterý 10. 12. 2024 jsme v kostele Božího Těla v Jablunkově připravili s našimi žáky vánoční koncert na téma „Pohádkové Vánoce“. Koncert byl také spojený s výstavou starších žáků našeho výtvarného oboru, který byl pro změnu na téma „Andělé Mezi Námi“. Máte také spojené Vánoce s pohádkami? Každou pohádku téměř vždy spojuje také její píseň a tak jsme se tedy rozhodli posluchače provázet světem pohádek po celou dobu koncertu. Program byl poskládaný z šestnácti vystoupení, přičemž každé z nich hudebně souviselo s pohádkou. Celý koncert si také můžete v teple domova znovu vychutnat na našem YouTube kanálu ZUŠ Jablunkov.

Vizuální vjem jste měli možnost ještě podpořit výstavou našich výtvarníků, kteří zpracovávali přímo andělské téma a zamýšleli se nad tím, zda jsou andělé opravdu mýtická či náboženská stvoření, nebo mezi ně patří i lidé, kteří jsou součástí našich běžných životů a drží nad námi ochrannou ruku.

Tímto bychom chtěli poděkovat všem pedagogům a žákům za velmi pilnou dlouhodobou přípravu, která se jednoznačně projevila na jednotlivých vystoupeních a navodila tak krásnou předvánoční atmosféru. Přejeme vám všem pohodové Vánoce plné odpočinku, společných chviliek v rodinném kruhu a úspěšný start do nového roku 2025 taktéž!

(Foto: Nikol Macoszková)

KALENDÁRIUM AKCÍ

Jablunkov a okolí

LEDEN 2025

1. 1. – 14. 1. 2025

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Každá koruna pomáhá
Jablunkov a okolí
Pořádá: CHARITA Jablunkov

18. 1. 2025 v 9:00 hod.

BESKYDSKÁ LYŽE

Lyžařské závody pro žáky škol z regionu Jablunkovska
Mosty u Jablunkova, Skiareál
Pořádá: Obec Mosty u Jablunkova

6. 1. 2025 v 16:00 hod.

XII KONCERT KOLEĐ

Jablunkov, Kostel Božího Těla Jablunkov

19. 1. 2025 v 15:00 hod.

KONCERT: LEONA MACHÁLKOVÁ

Novoroční recitál s pianistou
Jablunkov, Kostel Božího Těla Jablunkov
Pořádá: JACKi

11. 1. 2025 v 17:00 hod.

POHÁDKOVÁ SOBOTA – DIVADLO PRO DĚTI

Myška Klárka, veverka Terka a čaroděj Chřipajzna
Jablunkov, sál radnice Jablunkov
Pořádá: JACKi

25. 1. 2025 v 19:00 hod.

FARNÍ PLES

Mostu u Jablunkov, kulturní dům PZKO Kasowy
Pořádá: Farnost Mosty u Jablunkova

13. 1. 2025 v 17:00 hod.

VERNISÁŽ VÝSTAVY

„LUDOVÝ TEXTIL NA KYSUCIACH“

Výstava potrvá do 7. 2. 2025
Jablunkov, JACKi
Pořádá: JACKi

26. 1. 2025 v 17:00 hod.

ŠANSON – DANIELA VELIČKOVÁ

České a světové šansonové hity
Jablunkov, JACKi
Pořádá: JACKi

16. 1. 2025 v 17:00 hod.

CESTOVATELSKÁ PŘEDNÁŠKA DANIELA VOZŇÁKA

6 měsíců v Iráckém Kurdistánu
Jablunkov, JACKi
Pořádá: JACKi

1. 2. 2025 od 10:00 hod.

KOUZELNÝ DEN

Pro tvé tělo, mysl a duši
Jablunkov, sál radnice Jablunkov
Pořádá: JACKi

JACKi ZPRAVODAJ - periodický tisk územního samosprávného celku, města Jablunkov. Adresa vydavatele: Jablunkovské centrum kultury a informací, p.o., Mariánské náměstí 1, 739 91 Jablunkov, IČ 47999764. Vychází měsíčně pod ev. č. MK ČR E 23799 v nákladu 2100 ks. Místo vydání JACKi Jablunkov. Odpovědná osoba: Mgr. Gabriela Niedoba, ředitelka JACKi. Příjem inzerce e-mail: jacki@jablunkov.cz, tel.: 558 358 013; redakce si vyhrazuje právo na krácení a úpravu textů. Tisk: KLEINWÄCHTER holding s.r.o., Čajkovského 1511, 738 02 Frýdek-Místek.